

inžinierskej geológie. Roku 1968 zastával funkciu geologického námestníka.

Od nástupu do praxe vykonával jubilant inžinierskogeologický prieskum súvisiaci so zakladaním rozličných stavieb, najmä vodných diel. Už po dvoch rokoch praxe riešil náročné úlohy pri zakladaní hydrocentrály Lipovec, pri výstavbe vodného diela Krpelany, skúmal horninové prostredie a podmienky výstavby projektovaných vodohospodárskych stavieb pre vyrovnávaciu nádrž Tvrdošín a vodné dielo Párnica na Orave.

Roku 1972 prešiel jubilant na Slovenský geologický úrad a venoval sa otázkam vedeckotechnického rozvoja a aplikovaného výskumu. Svoje odborné vedomosti a organizačné schopnosti v plnej miere využil pri odbornom a metodickom usmerňovaní v organizáciách Geologického prieskumu a IGHP. Roku 1973 prešiel z oddelenia výskumu do novozriadenej odboru hydrogeológie a inžinierskej geológie Slovenského geologického úradu. Aktivne sa zúčastňoval na spracúvaní programu rozvoja inžinierskej geológie a koncepčné zámery pomohol uviesť do života. Jubilant sa významnou mierou zaslúžil o spracovanie inžinierskogeologických máp v mierke 1 : 25 000 z vybraných oblastí Slovenska.

Od roku 1978 zastával funkciu riaditeľa odboru geologických prác zo štátneho rozpočtu. Napriek veľkému zaneprázdneniu sa ochotne vrátil k inžinierskogeologickej problematike a v tom čase riešil havárie na vodnej nádrži Hriňová a vodnom diele Liptovská Mara—Bešeňová. Zúčastňoval sa na činnosti koordinačných komisií, vedeckých rád a spoločností. Angažoval sa aj v telovýchovnom hnutí, a to v predsedníctve výboru lyžiarskeho zväzu SÚV ČSZTV. Ako vedúci československej reprezentácie lyžiarov sa zúčastňoval na medzinárodných lyžiarskych podujatiach európskeho významu.

Dlhoročná úspešná odborná a organizačná činnosť jubilanta bola ocenená rezortným významaním Najlepší pracovník geologickej služby, Za pracovnú vernosť, čestným uznaním za činnosť v SVTS a pamätnou plakétou Za rozvoj inžinierskej geológie a hydrogeológie.

Pri päťdesiatych narodeninách blahozelajú RNDr. Ivanovi Šarikovi pracovníci inžinierskej geológie na Slovensku a prajú mu veľa zdravia, tvorivých síl a spokojnosti v pracovnom a osobnom živote.

Mikuláš Ingr

ZO ŽIVOTA SPOLOČNOSTI

Milan Háber: **Postavenie Fe dolomitovo-kremeňovo-chalkopyritovej mineralizácie v perme severného gemerika** (Bratislava 23. 4. 1981)

Všestranný mineralogicko-paragenetický a geochemický výskum hydrotermálnych žilných ložísk v súvrstviach permu severného gemerika potvrdil samostatné postavenie Fe dolomitovo-kremeňovo-chalkopyritovej mineralizácie v rámci metalogenetickej oblasti Spišsko-gemerského rudohoria.

Zrudnenie sa viaže na štruktúry priestorovo diferencované od oblasti rozšírenia sideritovo-sulfidickej formácie. Majú charakter poklesov, flexúrnych poklesov, v menšej miere aj prešmykov. Štruktúry sa prerušované vyplňali hydrotermálnou mineralizáciou v dvoch hlavných etapách mineralizácie (sideritovo-sulfidickej a Fe dolomitovo-kremeňovo-chalkopyritovej) s niekoľkými mineralizačnými periódami. Genetické celky navzájom oddeľuje intermineralizačná tektonika.

Hlavnými minerálmi zrudnenia sú: Fe dolomit, kremeň a chalkopyrit. Bežne sa vyskytuje pyrit, tennantit, lokálne sa vo väčšom

množstve vylúčil enargit, bornit, chalkozín, sfalerit, galenit, markazit, spekularit, rutil, pistomezit — mezitín, kalcit, baryt, sadrovec, chlorit, dickit — kaolinit a turmalín, akcesoricky sa zistil arzenopyrit, pyrotín, tetraedrit, wittichenit, covellín, magnetit, zlato, meď, amalgám striebra, pyrofytil a albit.

Sledované minerály sú ochudobnené o izomorfné prvky, ktoré sú pre ne typické. Zistil sa vyšší obsah izomorfného selénu v chalkopyrite, pyrite aj tennantite.

Termometricky sa zistilo znižovanie teploty vylučovania minerálov v rámci jednotlivých genetických celkov. Zaujímavá je nízka teplota vzniku hlavných sulfidických minerálov — 90—120 °C.

Epigenetické žilné ložiská vznikali z hydrotermálnych roztokov sčasti pochádzajúcich z magmatických procesov v období alpinskeho orogénu (primárne aureoly rozptylu Hg), sčasti sa v procese uplatnili aj paleohydrotermy permských a pravdepodobne aj starších súvrstvi, pričom sa vybudili metamorfnymi a orogénnymi (tektonicko-magmatickými) procesmi, o čom svedčí aj izotopický výskum hlavných žilných sulfidov ložiska Novoveská Huta.

Zdroj látok pre vznik ložísk doteraz nemožno spoľahlivo určiť. Za čiastkové látkové zdroje zrudnenia pokladáme aj polohy kar-

553.065(439.67)

bonátov, silicitov, evaporitov, albititov, hematitových bridlic a zlepcov, ako aj stratiformné polohy U—Mo—Cu zrudnenia v sedimentárnych a sedimentárno-vulkanických súvrstvách permu.

Spodnú hranicu veku zrudnenia nateraz vymedzujeme vznikom remobilizovaného stratiformného U—Mo—Cu zrudnenia v Novoveskej Hute (pozri v referáte I. Rojkoviča — L. Novotného).

MINERALIA SLOVACA — časopis Slovenskej geologickej spoločnosti a slovenských geologickoprieskumných organizácií, ročník 13, číslo 6, december 1981.

Vydáva Geologický prieskum, n. p., 052 80 Spišská Nová Ves v n. p. ALFA, vydavateľstve technickej a ekonomickej literatúry, Hurbanovo nám. 3, 893 31 Bratislava, tel. 3314 41 až 45.

Adresa redakcie: Geoprieskum — Mineralia slovaca, p. p. A-21, Jesenského 6, 040 51 Košice, tel. 20953. Vedúci redaktor: Ing. Ján Bartalský, CSc., zástupca: RNDr. Pavol Grečula, CSc. Vychádza 6-krát ročne. Tlačia Východoslovenské tlačiarne, n. p., Švermova 47. Objednávky adresujte redakcii časopisu. Imprimované dňa 19. 11. 1981. Cena jedného čísla Kčs 15.—, ročné predplatné Kčs 90.—, Subscriptions and correspondence concerning advertisements be sent to SLOVART Ltd., Leningradská 12, 896 26 Bratislava.

The Mineralia slovaca is also available on an exchange basis. For details please write to the Editor Mineralia slovaca, P. O. Box A-21, 040 51 Košice, Czechoslovakia.

© ALFA, vydavateľstvo technickej a ekonomickej literatúry, Bratislava 1981.